Ariel (Tirat)

Oyunun Adı: Fırtına
Yazar: William Shakespeare
Çeviren: Bülent Bozkurt

ARIEL – Selam sana yüce efendim! Bilgin efendim selam!
Dile benden ne dilersen; uç de uçayım,
Yüz de yüzeyim, istersen ateşe dalayım,
Kıvrım kıvrım bulutlara binip gideyim.
Ariel ve cin dostları bir buyruğuna bakıyor.
Tamı tamına istediğin gibi dün çıkardım fırtınayı.
Atladım kralın gemisine; hop puruvadayım,
Hop ortasında geminin; bir güvertedeyim, bir kamarada,
Ateş topu gibi dehşet saldım her yana.
Bazen parçalara bölünüp her köşede ayrı yandım;
Gaya çubuğunda, serenlerde, civadrada,
Ayrı ayrı parlıyormuş gibi görünüp
Ansızın birleştim sonra.
Jüpiter'in şimşekleri,
Göklerdeki o korkunç gümbürtülerin habercileri bile,
O denli etkili, gözleri şaşı ercesine seri olamazdı.
Alevler, kükürtlü gümbürtü ve çatırtılar
Ulu Neptün'ü kuşatmıştı; küstah dalgaları titreşiyor,
O müthiş üçlü zıpkını sarsılıyordu.
Her şey tutuşunca, gemiciler haricinde herkes,
Kendini köpüren tuzlu suya atıp tekneyi terk etti.
Aşağı ilk atlayan, saçları dimdik olmuş

Sanki gibi değil saz gibi
Kral'ın oğlu Ferdinand oldu,
" Cehennem boşalmış, şeytanların hepsi burada!"
Diye bağırıyordu bir yandan da.
Sahile pek yakın oldu bunlar.
Kimsenin kılına zarar gelmedi.
Su üstünde yüzen giysileri leke bile olmadı;
Eskisinden daha sağlıklı hepsi.
Emrinize uyarak grup grup adaya yaydım herkesi.
Kral'ın oğlunu tek başına çıkardım karaya;
Son gördüğümde, adanın bir köşesine oturmuş,
Ellerini öyle mahzun mahzun kavuşturmuş
İç çekip sızlanıyordu.
Kral'ın gemisi sapasağlam demirlemiş durumda.
Hani derin bir koy var ya,
İşte orada saklı duruyor gemi.
Gemicilerin hepsi küpeştenin altına istiflendi;

Çektikleri eziyetin bitkinliğine biraz tılısım katıp
Uyuttum hepsini orada. Filonun gerisine gelince,

Dağıttığım gemilerin hepsi yeniden toplandı
Kral’ın gemisinin battığını,
Majestelerinin de öldüğünü sanıyorlar
Ve Akdeniz’de Napoi’ye doğru
Matem içinde yollanıyorlar.